

Filozofie ve starověkém Řecku

Dějiny filozofie starověkého Řecka se datují od 6. stol.př.n.l. do 6. stol.n.l. Dělí se na tři hlavní období.

Nejstarší období tvoří filozofie **6. – 5.stol.př.n.l.** Hlavní zaměření je kladeno na zkoumání přírody. Filozofové té doby si kladli otázky prvopočátku (řecky *arché*) vzniku světa.

Druhé období trvalo od poloviny **5.stol.př.n.l. do konce 4.stol.př.n.l.** Začíná vystoupením Sofistů, pokračuje Sókratem, Aristotelem a končí smrti Aristotela roku 322 př.n.l.

Třetí, nejdelší období trvalo **od konce 4.stol.př.n.l. až do počátku raného středověku.** Třetí období končí příkazem císaře Justiniana, roku 529 n.l., na jehož podkladě byly uzavřeny staré filozofické školy v Athénách.

Předsókratovská filozofie

Od žádného filozofa předsókratovského období se nedochovalo celé dílo. Zdroje, ze kterých se čerpalo:

přímé prameny – tzv. zlomky předsókratovských myslitelů;

nepřímé prameny – a) díla pozdějších filozofů, kteří výkladu svých vlastních názorů předeslali rozbor názorů svých předchůdců;

b) díla těch učenců, kteří si sepsání dějin filozofie stanovili jako životní úkol (např. knihy *Diogena Laertského*).

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Pracovní list byl vytvořen v rámci projektu "Nová cesta za poznáním", reg. č. CZ.1.07/1.5.00/34.0034, za finanční podpory Evropského sociálního fondu a rozpočtu ČR.

Uvedená práce (dílo) podléhá licenci Creative Commons
Uvedte autora-Nevyžijte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko

Miletští přírodní filozofové

Úzký pruh pobřeží západního okraje Malé Asie, podél Egejského moře. Zde založili Iónové dvanáct vzkvétajících měst. Nejjihnější z nich byl Milet, významný obchodní přístav, rodiště řecké, a tím i západní vědy a filozofie

Thalés (640 př.n.l.)

První z mílétských přírodních filozofů, který procestoval celý Egypt. Státník, přírodovědec, astronom. Předpověděl zatmění Slunce, zjistil výšku egyptských pyramid, objevil řadu matematických pouček.

Voda je pralátkou, z níž všechno vzešlo – bývá v poslední době připisována jeho následovníkovi.

Anaximandros (611 př.n.l.)

Původním principem světa a příčinou všeho bytí je **NEURČITÉ a NEOMEZENÉ** (řecky *apeiron*), z něhož se **vydělují STUDENÉ a TEPLÉ, SUCHÉ a VLHKÉ.**

Země, volně se vznášející v prostoru, byla nejprve v kapalném stavu, při postupném vysoušení dala vznik živočichům, kteří žili ve vodě a později přesídlili na zem.

Poprvé se **pokouší o fyzikální vysvětlení pohybu hvězd** tím, že došlo k roztržení ohnivého prstence, který původně obklopoval Zemi.

Anaximenés

Současník Anaximandrův, považoval za pralátku **vzduch** (oživující dech) i duši.

Učení všech tří Miletánů se snaží vysvětlit vznik všeho jsoucna z poslední pralátky. Jejich význam spočívá v tom, že se poprvé pokusili řešit tuto otázku přírodovědeckým myšlením, a ve snaze najít v rozmanitosti jevů **jeden prapřincip.**

Literatura:

Störig, H.J. Malé dějiny filozofie vydalo nakladatelství Zvon Praha 1991, ISBN 80-7113-041-9